

Νά, όμως πού σίκουσισταις από δώ κι από κεί λίγοι παράδεις και τους παράδεις αύτους δι κάθε "Υπουργός τους μοιράζει σὰ κόλυβα δημοτάνες.

"Ο κ. Βοκοτόπετρος, νάν τούχετε γιά σίγουρα, όντας είταν "Υπουργός των Ναυτικῶν, είταν καλές νά μάς πεῖ, γιαρίς νά μάς δαρφαίσει καθόλου, πώς το δεῖν γεροκλήτρα τους "Υπουργείου του τόντον εδαλες νά μισθοδοτεῖται, χάριν φιλανθρωπίας, άπο τὸ ταμείο του Εθν. στόλου καὶ τὸν τάδε κομπατάργη του τονέ διόρτες... ναύασογο. Καὶ δι Βουλὴ διαν τάκουγε αύτὲς καὶ... δια γχαμουριότανε.

*

ΟΣΟ δημοσιεύστανε στὸ «Νουμά» τὸ τελευταῖο βομβάτικο τὸ Ψυχάρη «Αρρωστη, διάλιπα», πολλοὶ φίλοι μάς γράψανε φιλερώνοντάς μας τὸν ἐνθουσιασμό τους γιὰ τὸ νέο ἔργο τοῦ Δασκάλου. Τὰ παθήματα καὶ οἱ περιπέτειες τῆς δύστυχης, μὰ καλόψυχης Κατινόδας, δι ἀγώνας δι ὀλόψυχος τοῦ σφρού ἀφεντικού τῆς γιὰ νά τὴν τραβήξει ἀπὸ τὸν σῶν, που τὴ επίμονη ὄρρωστο τῆς μέρα μὲ τὴ μέρα στὴν ἑπταγχνή, — συγκινήσανε τὸν ἀναγνώστας μας ἀρκετὰ Βαθία.

Μὰ τὸ πράμα νομίζουμε πώς δὲν είναι ίσαμε κεῖ δι δουλιὰ τοῦ Ψυχάρη, δὲ στέκει μόνο σὲ ἀψιλή ἀξίᾳ ἐπειδὴ μάς παραστῆσε τόσο ζωντανὰ τὰ ιστορικὰ τῆς ἀρρωστης δουλας κ' ἐπειδὴ, μάς μίλησε τόσο φωτεινὰ γιὰ τὸ μεγάλο ζῆτημα τῆς ὑγείας. "Η ἀληθινὰ μεγαλη, του δουλιὰ είναι, τὸ τὸ δέξιες μ' αὐτὸ τὸ φοράντης τὴν τρανή δύναμη τῆς δημοτικῆς μας, που στάθηκε τόσο ικανὴ νά ζουγραφίσει πιστὰ καὶ τεγνικὰ ἔναν κόσμο ἀλάκαρο — καὶ τέτοιον κόσμο ποὺ κλεῖ τὸ φοράντζο. ἀπὸ εὐλόγη ίσαμε κουζίνα, ἀπὸ τὴν ἀπλογωρία τῆς ἑξογῆς, ίσαμε τὴν γλαλὴ τὴν πολιτείας, ίσαμε τὴν λυπτερή συμπαρικυκλωσία τοῦ νεσκοκομείου.

"Βνας βαθὺς χριτικός, — σάν τὸν Πλαχρά μας, νά ποῦμε — τί λογῆς λογῆς συμπεράσματα δὲ δια μπορέσει νά βγάλεις ἀπὸ τὸ ἔργο αὐτό, τὴ μέρα ποὺ δια κρίθει πλατιὰ κ' ἐπιστημονικὰ δι μεγάλη, δουλιὰ τοῦ τιμημένου καὶ σφροῦ μας πρωτεργάτη τῆς ἑξογῆς.

*

ΓΕΙΑ ΣΟΥ, Μερκούρι! Η Κιβέρνηση πολεμάει, μέσο τοῦ Νομάρχη της, τὸ Διάλικο μας, καὶ κι ὁ Μερκούρης ποὺ δὲ γιαροτεύει, ἀρχίσει νά τρίζει τὰ δόντα του καὶ νά φορεῖς πώς θὰ παρατηθεὶς καὶ αὐτὸς καὶ τὸ Δημοτικὸ Σύδονειο, ἀν δι Κιβέρνηση δὲν πάψει πέντε κλευτοπόλεμο τῆς καὶ δὲν τὸν ἀφίσει νά δουλέψει γιὰ τὸ καλὸ τῆς Αθήνας, δι πώς αὐτὸς ξέρει.

"Ο Μερκούρης φοβερίζει μὲν είναι, "Αρβανίτης δι Μερκούρης καὶ δὲ δια περιοριστεῖ μονάχη στὶς κεφύφιες φοβέρες. Τόχουμι γιὰ σίγουρο πώς δι ζακολούθησες η Κιβέρνηση νάν τὸν πολεμάει, διὰ τῆς πετάκης δι τὸ Δημαρχείης καταμουστα καὶ τὸν ρίζει πάνω της διλή τὴν εὐτόνη, γιὰ δι, τι γίνεις μετορα.

"Η "Αχρόπολης τῆς Τετράπλεας δι τέτοιο παλαικαρπίου φέρεται τοῦ Μερκούρη τὸ γιαρωτάσις ὡς ἀρχή τῆς Ελεγκτικῆς Επανάστασης ποὺ διοι τὴ ζητάμε. Καὶ είναι σ' ἀλήθεια ἀρχή καὶ πολὺ καλή μάλιστα.

προσμείνουν ἀλλο, οἱ στρατιώτες έμουρμούριζαν καὶ βλαστημούσαν.

«Πῆγες, μωρέ, τοῦ τόπες;» ζαναρωτούσε δι λοχαγὸς γιὰ ἔκατοστὴ φράξια λοχία.

«Πῶς δὲν ἐπῆγα! Φέμιμα θὰ σᾶς πῶ;

«Καὶ τί σου ἀπάντησες;

«Μ' ἔδρισε, δύως σᾶς εἰπα.»

«Ποῦ τοῦς; γιὰ στὰ κατασκήρχα καὶ τόπες!» Εἶλεγε κ' ἔξανάλεγες ἀνυπόμονος δι λοχαγὸς στὸν ἀξιωματικό του.

Τὸ λόχο τοῦ Παλιούρα ἐπρόσμεναν ἔκει καὶ δι στρατός ποὺ ἔφερε χτές τὸ μήνυμα στὸ λοχαγὸν Λαχτάρα γιὰ τὶς διὸν χιλιάρες, φέμιματα δὲν εἶπε.

«Δὲν τὸ κονών ἀπὸ δῶ», ἀπάντησε δι γενναῖος λοχαγός, διαν τὸν εἰδοποίησαν νά υποχωρήσῃ.

«Στὰ ταμπούρια, παιδιά!» ρέκαζε καὶ ποὺ ταμπούρια; Τί τάχθελαν; Κουτοὶ θάτελαν οἱ τοῦρκοι νέρθουν ἵσα ἀπὸ τὸ δρόμο τῶν Γιανίνων; Στάνες τριγύρω, χόρτασε δι λοχαγὸς καὶ δι λόχος του τὴν πρέτζα καὶ τὸ χλωροτύρι.

«Κ' ἐγὼ τὸ πίνω,» ἔλεε μὲ τὸ νοῦ του δι υπολοχαγὸς Γιαταγάνας, «μιὰ ως αὐτὸς δὲν κατανταίνω.»

Έτρόμαξεν νά βάλουν τὸν ἀγριεμένο καπετάν Παλιούρα τελλογό, ποὺ εἶχε δι λόχος γιὰ νά σέρνη τὰ φουσέκια. Παράτησαν αὐτὰ καὶ φόρτωσαν τὸ λοχαγὸς τους.

«Ποῦ πάμε» διέρει; Στὰ Γιάνινα θὰ πάμε, ποιός τὸ λέει νά πάμε πίσω;» ἐφωνάζει δι λοχαγός.

«Αχά, στὰ Γιάνινα! Ιδι ἐκεινήγαζες κι δι λόχος φοβολωντας στὸ σκοτάδι ἀπὸ τὰ βράχια, δισ ποὺ ἔφασε δι πομπή μὲ τὴν αύγη μαζί στὸ ξύλινο γεφύρι τοῦ Λουρού μὲ τὰ πράσινα νερά τὰ κοιμισμένα.

Ηρβεὶς καρδιὰ στὸν τόπο της, διαν πατήσαμε τὸ δρόμο δι μεγάλο. Πιά δὲν τὸν χάνομε, μάς βγάζεις ίσα μὲς τὴν "Αρτα. Παλιὰ λημέρια μας, καλῶς νά μάς ξαναδεχθῆτε.

ΓΑΜΟΙ

Λάζαρης τὸ ἀκόλουθο ἀγγελτήριο.

ΓΕΩΡ. Δ. ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ

ΚΑΙ

ΒΑΓΓΕΛΑ ΧΑΤΖΗΚΩΣΤΑΝΗ

Στεφανωθήκανε στὸ Μεσαῖο Καρλόβασι στὶς 29 τοῦ Νοέμβρη 1907.

Ο Σκοπελίτης είναι δι φίλος μας δι Lavasanga ποὺ δημοσίευσε τὰ ὅμορφα Μανταγκασκάριαν παραμύθια δῶ καὶ λίγους μῆνες στὸ «Νουμά», ἐμπορεύεται στὸν Ἀναλαλάβα τῆς Μανταγκασκάρης καὶ κατέβηκε στὸν πατρίδα του, τὴν Σέρι, γιὰ νὰ παντρευτεῖ. Τώρα ζαναγυρίζει στὴ Μανταγκασκάρη μὲ τὴ διαλεχτὴ συντρόφισσά του καὶ μὲ τὶς γκαρδικὲς εὐκές τῷ φίλῳ του.

Η ! «ΔΙΑΠΛΑΣΗ» ΚΑΙ ΤΑ ΡΩΜΙΟΠΟΥΛΑ*)

Καὶ προχωροῦμε παραπέρα. Μπαίνουμε στὰ γεμάτα μέσα στὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα, ποὺ μπροστά του τύφλα νάχουν δῶλα τὰ καμώματα τῶν βλαχοδήμαρχων καὶ τῶν ζλλων κομματάρχηνδων. Διαβάστε τὰ παρακάτω καὶ ἀν θέλετε κλαψεῖς ἡ γελάστε. Μὰ ἐγὼ θαρρῶ πῶς πρέπει νὰ κλαψούμε, ἐπειδὴ τὰ κακόμοιρα τὰ ρωμιόπουλα ποτίζουνται ἀπὸ τὰ τώρα τὸ δηλητηρίο ποὺ σκοτώνει καὶ τὸ Βέθνος σέρνουνται ζεθελά τους ἀθῶν σραχτάρια στὸ βωμὸ τοῦ ἀχόρταγου αὐτοῦ Μολώγ, ποὺ λέγεται κόμμα: «Ἀποκιρτησάντων δῶλων τῶν φίλων μου ἀπὸ τοῦ Ονειροπόλου, ἀποσκιρτῶ κ' ἐγὼ ἀσπρίζων τὸν Μαρμαρούμενον Βασιλῆαν καὶ δίδων ἔνα ΜΑΓΡΟΝ ΔΑΓΚΩΜΕΝΟΝ εἰς τὸν Ονειροπόλον. — Ήμέρα τῇ σ' Ελειθερίας» (Σημειώματα: Γράψε, παιδί μου, στὴ Διάπλαση νὰ σου δλλάζῃ τὸ φευτόνομα καὶ νὰ σου δῶσῃ τὸ πιο ταϊριαστὸ ΔΟΥΛΙΟΝ ΗΜΑΡ). Πῶς σὲ φαίνεται αὐτὴν ἡ ἀποσκιρτηση; «Ἐγὼ θαρρῶ, διέται δίνεται στὰ ρωμιόπουλα ἔνα πολὺ καλὸ κι διμορφό μάθημα γιὰ νὰ καλλιεργήσουν καὶ τὸν διστάθεια τοῦ χαραχτήρα, νὰ συγνθίσουν ἀπὸ τὰ τώρα νὰ πηδοῦν ἀπὸ τὰ στρούγγα σὲ στρούγγα πολιτική. Καὶ φτιάνω μὲ τὸ νοῦ μου τώρα τὴν τρομερὴ εἰκόνα τοῦ

* Η ἀρχή του στὸ περασμένο φύλλο.

Τὸν ξάδερφό του Βουλεύμο ἀπάντησε δι Παύλος Γέρακας κοντά στὴ γέφυρα τῆς Αρτας. Τὸν εἶχε βράσει κι ἔκεινον τὸ τσχοῦνγκ κ' ἐγύριζε καράβο τσακισμένος μὲ τοὺς εὔζωνές του, καβάλλας· ἔνα παλιούμοιρα.

«Ε Πῶς τὰ βλέπεις τώρα, ξάδερφε;» Σμίξαμε πάλεις! Ιδι ἔργαζε δι λοχαγός, σὰν εἶδε τὸν ἀντάρτη.

«Μὰ δὲ μοῦ λέσ, πῶς ἔγινε;» ρώτησε σιγαλάς δι τελευταῖος, σιμώνοντάς του.

εἴλως θέρει! Νά, σιγάρνα μάς πηραν, σιγάρνα πήρχες κ' ἐμείς τους ἀλλους πίσω κι ὅποιος πρωτοφύγη. Κρῆμας μονάχα τὸ παιδί, τὸν ἔφεδρο χνήθυπολοχαγό μου· θέλει νὰ μοῦ σηκωθῇ δόθες, σὰν τὸν Καρκισκάκη καὶ τοῦ τὴν φύτεψαν στὸ γόνα. Θὰ τοῦ ξεθυμάνουν κι αὐτουνοῦ τὰ αἷματα, ἀν γλυτώσῃς..»

Εἶπε δι λοχαγὸς καὶ χτύπησε μὲ τὴν ἀκρηὴ ἀπ' τὸ καπίστρο τὸ κουτσό μουλάρι. «Ἀπὸ τὸ λόχο του πίσω δὲν θέλει νὰ μείνῃ.

Ο Παύλος στάθηκε καὶ πρόσμενε τοὺς σύντροφούς του. «Ιδιο μουλάρι ἔφερνε πίσω καὶ τὸν ἀντάρτη ποιητή, χτυπημένον κι αὐτὸν ἀπὸ τὴ μπότα. «Ἐφρονταν δίπλα δίπλα μὲ τὸ λοχαγὸν Παλιούρα, παλιό του γνώριμο. Σκυρτά είχαν τὰ κεφάλια τους καὶ κουβεντιάζαν ήσυχα· ή σψή καὶ τῶν δύο ἔδειχνες πῶς είχαν ξεμεθύσει.

ΠΕΤΡΟΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ

μελλούμενο Ρωμιόπουλον ἐκλογέα, ποὺ θὰ πάρῃ νὰ φηρίσῃ μὲ λύσσα, ποὺ θ' ἀνακατευτῇ στὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα μὲ μανία, ποὺ θὰ είναι πρώτος καὶ καλλίτερος στὶς διαδήλωσες καὶ θὰ οὐρλιάζῃ καὶ ἴσως τραβήξῃ καὶ τὴν κουμπούρη του γιὰ τὸ κόμμα. Μὲ τὸ πεῖσμα ποὺ δηλωνεὶ ὅτι οὐδὲτη τώρα μαῦρο καὶ ποὺ τὸν ἀναγκάζει νὰ τὸ γράψῃ μὲ τόσο μεγάλα γράμματα, ὅλα πρέπει γιὰ τὰ περιμένη κανένας. Μόνο νὰ διέπλαση μπορεῖ νὰ χαρεται μὲ τὰ τέτοια καμώματα καὶ νὰ τὰ βρίσκη φυτικὰ καὶ μορφωτικὰ τοῦ χαραχτήρα.</